Hastalıklarımızdan Dersimizi Alabiliyor muyuz?

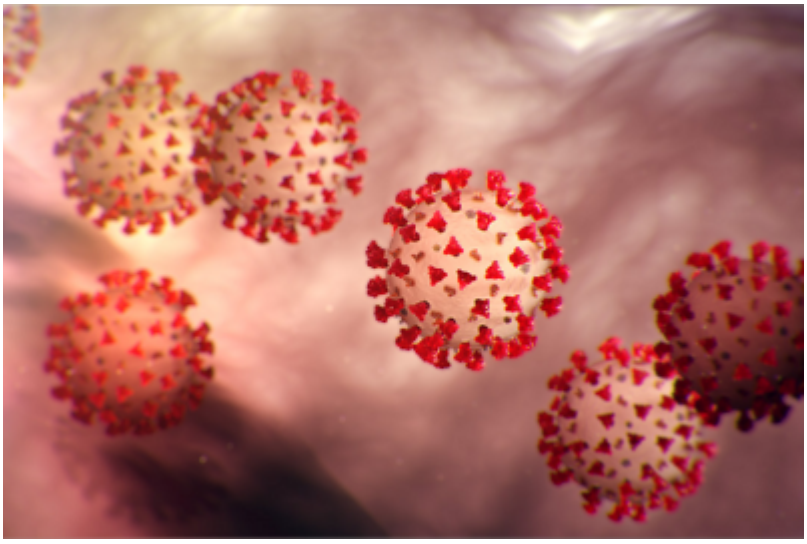

Hz. Ömer r.a. halife olunca bir kişiyi görevlendirerek her gün kendisine ölümü hatırlatmasını rica etmiş. Bir zaman sonra artık bu hizmete ihtiyacı kalmadığını, çünkü saç ve sakalında çıkan beyazların aynadaki görüntüsünün de aynı şekilde ölümü hatırlatmaya yettiğini söylemiş.

Bizler Hz. Ömer'in dirayeti ve ferasetinden oldukça uzak düşen zamane Müslümanları olarak, başımızdaki bütün kıllar ağarsa bile nedense ölümün farkında gibi davranmıyoruz. Normalde bizi sürekli sarsıp kendimize getirmesi gereken yaşlılık emareleri yetmeyince devreye hastalıklar giriyor. Her hastalığın da farklı etkileme seviyesi var. Gelip geçici hastalıklar, akut olduğu dönemde sarsıp genel bir şok etkisi yapıyor. Kanser gibi kronik hastalıklar da büyük bir korku ve kalıcı endişe kaynağına dönüyor.

Yaşlılığın önemli emarelerinden birisi de kalp ve damar hastalıklarıdır. Gençlerde de görülmekle beraber, yaşlanan kalbimizin ve damarlarımızın artık yoruldum demeye başladıkları da herkesin malumudur.

2 hafta önce, daha evvel hiç yaşamadığım tansiyon yükselmesi problemiyle tanıştım. Yoğun baş ağrısı ve huzursuzluk hissi insanı her şeyden alıkoyan bir sıkıntıya dönüşüyordu. Durumu takip etmek üzere hekim kararı ile tansiyon holter cihazı ile 24 saat teste girdim. Fakat sağlık personelinin sağlıkla imtihanı da basit olmazmış gibi, tansiyonla birlikte yükselen ateş ve titreme nöbetleri de baş gösterdi. Artık hangisinin, hangisini tetiklediğini anlamaya çalışmanın da bir faydası yoktu. Tansiyonum 17'lere ateşim 39'lara doğru gidip geliyordu.

Holter cihazını çıkardığım günün gecesi yaşadığım en sefil zamanlardan birisine döndü. Tek yapabildiğim düzenli vakit namazlarını oturarak da olsa eda etmeye çalışmaktı. Bir şey yapmak veya meşgul olmak mümkün değildi. Zamanın hastalık sırasında nasıl da uzayıp yavaşladığını tekrar tecrübe ediyordum. Yarı uykusuz yarı baygın gibi geçen gecenin seherinde, abdest almak için lavaboya gittiğimde içimin boşaldığını ve vücudumun bütün şalterlerini kapatmaya başladığını hissedince, korunmak için hemen yere uzandım ve toparlanmaya çalıştım. Evde benimle birlikte 5 kişi vardı ama o anda yapayalnızdım. Durumun kötüye gidebileceğinden korkarak, yerde sürünerek koridora geçtim ve sırt üstü yatarken sevgili dünya ve ahiret yoldaşıma seslendim. Tıpkı bir melek gibi yetişip benimle ilgilendi. Tansiyonumu ölçünce bu sefer 8'e 4 kadar düştüğünü gördük. Bir süre daha yerde kalıp sonra usulca yatağıma geçebildim. Sağlıklı bir aile hayatının ve hayırlı bir eşin varlığı ne büyük bir mutluluk ve nimettir. Halimize binlerce kez şükrettim.

Pazartesi günü işe gidip kontrol için PCR testini de yaptırınca öğlene müjdesi geldi. Ben de artık covid+ kervanına katılmıştım. Tansiyon olmasa bile yaşadığım yüksek ateş, titreme, iştah kaybı gibi belirtiler anlamlı hale gelmişti. Benden 2-3 gün sonra Hanımım da hastalık belirtilerini yoğun yaşamaya başladı. Ağzımızda çamur tadı, ateş ve titreme nöbetleri, yaygın kas ve eklem ağrıları ile yaşamaya devam ettik.

Hastalık zamanlarında insanın destek veren aile ve dost çevresinin varlığı, uzaktan da olsa dualarıyla yanınızda olduklarını hissettiren akraba ve sevdiklerinin varlığını bilmek ve yaşamak da ayrı bir şükür ve mutluluk kaynağı oluyor. Yüz yüze hiç gelemediğiniz halde samimi dualarını duyduğunuz insanların gönül hoşluğu da ayrı bir güç ve kuvvet veriyor.

Hastalığımızın 6. gününde büyük oğlumuzun da PCR testi pozitif çıkınca ailecek karantina süremiz bir hafta daha uzamış oldu. Benim durumumda küçük şeyler dışında şükürler olsun kalıcı bir hasar olmadı. Hanımın ve oğlumun tat-koku alma duyuları gitti. Birinde mide bulantısı diğerinde yoğun öksürükle toparlanma sürecine girdiler.

Son 2 yılda milyonlarca insanın deneyimlediği covid-19 hastalığını bizde evimizde misafir etmiş olduk. Hayırlısıyla tekrar gelmemek üzere uğurlamak istiyoruz. Hastalık sırasında dünyevi istek ve mutlulukların dip yaptığını bizzat yaşamış olsak da nefsimizin normal zamandaki mesaisine aksatmadan devam edeceğini iyi biliyoruz.

Alınmayan derslerin tekrar edilmesi kaderin bir cilvesiymiş. Bu hastalığı çeken bütün kardeşlerimin ve nefsimin, gereken dersleri alarak hayatına devam etmesini canı gönülden niyaz ederim. Hastalıklar gibi şifa da Allah’tandır.

Görsel kaynağı: www.nfid.org/infectious-diseases/coronaviruses/